

- România consideră că decizia atacată încalcă principiul protecției încrederii legitime în contextul în care decizia Comisiei de aprobare a revizuirii PNDR a creat așteptări legitime pentru autoritățile române și pentru beneficiari cu privire la regularitatea metodologiilor de calcul aprobate de Comisie. Respectivul principiu impune ca, inclusiv pentru submăsurile 3a, 5a, 3b și 4b, Comisia să aplice corecțiile începând de la data de 19 septembrie 2015, așa cum a procedat instituția UE în ceea ce privește corecțiile aferente submăsurii 1a.
  - De asemenea, România consideră că instituția UE trebuia să respecte acest principiu și în ceea ce privește plățile ulterioare datei de 19 septembrie 2015 întrucât, la acel moment, nu mai putea avea loc o nouă revizuire a PNDR.
  - România consideră că decizia atacată încalcă principiul securității juridice, Comisia având o poziție divergentă cu privire la regularitatea metodologiilor de calcul. Astfel, prin decizia atacată, Comisia a constatat neregularitatea plăților efectuate în baza metodologiilor de calcul pe care le-a aprobat anterior. Mai mult, cu toate că autoritățile române au solicitat clarificări instituției UE cu privire la posibilitatea corectării erorilor plăților compensatorii în condițiile în care o modificare a PNDR nu mai putea fi operată ulterior datei de 19 septembrie 2015, Comisia nu a exprimat poziția sa cu privire la acest aspect.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzute de articolul 296, al doilea paragraf, din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
- România consideră că instituția UE a încălcat obligația sa de motivare prevăzută de articolul 296, al doilea paragraf, din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât, în cazul submăsurii 1a, Comisia nu a argumentat suficient și adecvat: poziția sa oscilantă în ceea ce privește neregulile constatate și tipul corecției aplicate; respingerea argumentelor și explicațiilor furnizate de autoritățile române în ceea ce privește presupusa supracompensare; de ce a ales să aplice o rată forfetară pentru neregulile constatate, iar nu una calculată.

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2018 – Changmao Biochemical Engineering/Comisia

(Cauza T-541/18)

(2018/C 408/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, China) (reprezentanți: K. Adamantopoulos și P. Billiet, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea regulamentului atacat în ceea ce o privește pe reclamantă
- sau, cu titlu subsidiar, anularea în tot a regulamentului atacat și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/921 al Comisiei (¹).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de motivare și a săvârșit o eroare vădită de apreciere în drept și în fapt prin recurgerea la metodologia țării analoge.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în drept și în fapt, a încălcat principiul bunei administrări și nu și-a îndeplinit obligația de motivare prin faptul că a concluzionat că în perioada de referință industria Uniunii a rămas vulnerabilă la efectele prejudiciabile ale importurilor de acid tartric originar din Republica Populară Chineză care fac obiectul unui dumping, întrucât Comisia nu a luat în considerare producția celui care este de departe cel mai mare producător de acid tartric din Uniune, cu încălcarea articolului 11 alineatul (2) și a articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ și a articolului 11.3 și a articolului 3.1 din Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (denumit în continuare „Acordul antidumping al OMC”).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în drept și în fapt, întrucât a concluzionat că este probabil să reparați prejudiciul industriei Uniunii dacă încetează măsurile antidumping ale Uniunii împotriva acidului tartric originar din Republica Populară Chineză, din moment ce metodologia aplicată, în primul rând nu se întemeiază pe elemente de probă concrete, ci pe prezumții și conjeturi mecaniciste lipsite de fundament și, în al doilea rând, nu ține deloc seama de comportamentul Hangzhou Bioking, unul dintre principalii producători și cel mai mare exportator din Republica Populară Chineză de acid tartric cu destinația Uniunea Europeană, care nu a fost supus niciunei taxe antidumping din 20 aprilie 2012. În plus, reclamanta susține că nu se ia în considerare impactul schimbărilor climatice asupra producției de acid tartric produs în mod natural, cu încălcarea articolului 11 alineatul (2) și a articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 și a articolului 11.3 și a articolului 3.1 din Acordul antidumping al OMC.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a respectat o normă fundamentală de procedură referitoare la dreptul la apărare al reclamantei, cu încălcarea articolului 3 alineatul (2), a articolului 11 alineatul (2), a articolului 16 alineatul (1), a articolului 19 alineatele (2) și (4), a articolului 20 alineatele (2) și (4), a articolului 21 alineatele (5) și (7) din Regulamentul (UE) 2016/1036, precum și a articolului 3.1, a articolului 5.3, a articolului 6.1, a articolului 6.1.2, a articolului 9.2, a articolului 6.4, a articolului 6.5.1, a articolului 6.6, a articolului 6.9 și a articolului 11.3 din Acordul antidumping al OMC și a principiului bunei administrări.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/921 al Comisiei din 28 iunie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2018, L 164, p. 14).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2018 – Lupu/EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Cauza T-558/18)

(2018/C 408/75)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Victor Lupu (București, România) (reprezentant: P. A. Acsinte, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Djili DS – cererea de înregistrare nr. 8 404 551